

ΕΔΔΑ: Καταδίκη της Ελλάδος για την ονοματοδοσία

/ [Επικαιρότητα](#)

Η πρακτική ορισμένων ληξιαρχείων στην Ελλάδα, να αναγράφουν στις ληξιαρχικές πράξεις γέννησης των παιδιών τη χειρόγραφη σημείωση «ονοματοδοσία», τακτική που υπονοεί ότι το παιδί δεν βαπτίστηκε, παραβιάζει το δικαίωμα της οικογένειας στη μη αποκάλυψη των θρησκευτικών της πεποιθήσεων.

Με αυτό το σκεπτικό το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καταδίκασε τη χώρα μας και δικαίωσε μια οικογένεια Ελλήνων που ζει στην Οξφόρδη, οι οποίοι προσέφυγαν στο Στρασβούργο διαμαρτυρόμενοι ότι η χειρόγραφη σημείωση «ονοματοδοσία» στη ληξιαρχική πράξη γέννησης της κόρης τους δίπλα στο όνομα της, υπονοούσε ότι δεν είχε βαπτιστεί.

Το Δικαστήριο συμφώνησε με τους προσφεύγοντες, διαπίστωσε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 9 (ελευθερία της θρησκείας) καθώς κατά το ΕΔΔΑ η σημείωση του ληξιαρχείου Αμαρουσίου είχε ιδιαίτερη χροιά και διαπίστωσε ότι η

συμπερίληψη τέτοιων πληροφοριών σε ένα έγγραφο που ήταν τόσο βασικό και απαραίτητο, π.χ. για εγγραφή στο σχολείο, είχε αποτελέσει παρέμβαση με το δικαίωμα των προσφευγόντων να μην υποχρεωθούν να αποκαλύψουν τις πεποιθήσεις τους, όπως αυτό προστατεύεται από το άρθρο 9 της ΕΣΔΑ. Θα μπορούσε ακόμη και να τους εκθέσει σε κίνδυνο διακρίσεων στις συνδιαλλαγές τους με τις διοικητικές αρχές.

Οι προσφεύγοντες είχαν καταθέσει αίτηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας για ακύρωση της σημείωσης «ονοματοδοσία», αλλά η αίτηση τους απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, επειδή η επίδικη χειρόγραφη σημείωση δίπλα στο όνομα της τρίτης προσφεύγουσας (κόρης) απλώς επανέλαβε τη διατύπωση του εσωτερικού νόμου, δηλαδή του άρθρου 25 του νόμου αρ. 344/1976, που προέβλεπε ότι η αστική πράξη της «ονοματοδοσίας» ήταν ο μόνος νόμιμος τρόπος απόκτησης ενός ονόματος.

Το ΕΔΔΑ διαπίστωσε ότι, το έγγραφο υπονοούσε ότι η κόρη δεν είχε βαφτιστεί και το Ληξιαρχείο Αμαρουσίου δεν είχε γράψει κατά λάθος την υποσημείωση, όπως ισχυρίστηκε η Ελληνική κυβέρνηση, αλλά αντιθέτως ήθελε να επισημάνει τον τρόπο με τον οποίο το όνομα της τρίτης προσφεύγουσας είχε δοθεί. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ελλάδα έπρεπε να καταβάλει στους προσφεύγοντες 10.000 ευρώ από κοινού για ηθική βλάβη και 1.800 ευρώ για έξοδα και δαπάνες.

Πηγή: echrcaselaw.com